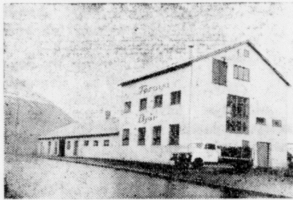

SOSIALURIN

Bláðstjóri:
Vilfríð SørensenÚtgevari:
Føroya JavnbørðfólkurPrenti:
Prentsmálan á HøyskúlastrætiFØROYA BJÓR
Happadráttur

Happadrátturin heldur áfram við fleiri og betri premium.
Mannagongdin verður hin sama. Tá tygum hava eitt ella
flei sett av kapslum við numrunum frá 1 til 10, send teir til

FØROYA BJÓR
KLAKKSVÍK

Vinningar henda mánaðan verða:

1 premia á 1 stýrisleðu

4 premiur á 1 ks. FØROYA BJÓR mineralvatn

Umframt verða 4 kvartalspremiur:

í apríl 1. premia á 1 lenistól

í júlí 1. premia á 300 kr. kontant

í október 1. premia á 1 cykla

í desember 1. premia á 1 handupptakara

sum verður drigið millum øll sett av kapslum, sum innkomnir eru í kvartalinum.

Bið um tað besta, bið um FØROYA BJÓR sjálvandi.

FÆROSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆROSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantónið.

Grót og skervur megu vera góðin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima grót ella skervuttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FRODBIAR SÓKNAR KOMMUNA

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Fylking

heldur aðalfund tann 26. í hesum mánaða kl. 20.

Dagsskrá:

Sambært grein 20 í felagslógini.

Tveroyri, 10. januar 1963.

Stjórnin

Lýsing

frá Landsstýrinum

Menn sum ætla sær at søkja undantaksloyvi at føra skip, mynstra sum maskinmenn ella bestamenn mugu fyrst vissa sær viðmæli frá sínum yrkisfelag, áðrenn umsóknin verður latin inn higar.

FØROYA LANDSTYRI, 9. januar 1963.

130

131

nýliga komin — og av ófriðar ávum úti í stórheiminum, so tað er ikki lætt hjá okkara lögtingi, at fáa rættað tað í bræði. Nei, eg haldi ikki, vit eiga at klikkja ov nógv tann vegin.»

Nú spyr Dánjal bóndi, hvat havnarmenn høvdu hugsað sær til ráðar at taka.

Tormaður: »At fáa eitt annað blað, ella í hvussu er fáa ein annan blaðstjóra, at áleggja Punthavnsmönnum at føra aðra talu — um teir alsamt vilja vera í flokkinum, at broyta stevniskrána, so vinnuvegirir fáa stórra pláss í tí politiska arbeiðinum.«

»Hetta er ikki litið,« heldur Dánjal bóndi. »Men kanska tað er neyðugt at binda Punthavn úr; hann avlagar okkum ungdomin, alt verður til leik og spæl undir hansara hond — Og ikki til meinaleyst spæl heldur. Hann er so illorðaður móti danskinum, sum vit skuldu samarbeiði við, at tað er ein skaði. Føroyskt mál hevur sínar bestu vinir í Danmark. Hvat skulu teir halda um okkum, tá ið vit málbera okkum so illavordði móti teirra landi?«

Sámal Jóhan harkar og kemur upp í: »Eg havi alla mína tíð droynt um, at vit skuldu taka málstriðið sum eina sam-norðurlandska orslu og vinna hetta stríðið í samarbeiði við øllum góðum kreftum í hinum londunum, og fyrst og fremst við danskum monnum. Tað er jú har rótin undir okkara tjóðskaparrørslu er røttin. Eg og fleiri hava sitið fyri danskum talarastólum og sokið tað sinnalag í okkum, sum skapti tjóðskaparrørsluna her í oyggjunum.«

Dánjal bóndi: »Ja, og tað at statsfyrirsetið sendir okkum nakrar gluntar her upp at vera embætismenn, og at teir alt ov ofta hava roynt okkum illa, er eitt annað fyrri seg, tað danska fólkioð eigur ikki at verða happað fyrri tað.«

Ein av fundarmonnum: »Her hava vit eisini okkara egnu skuld at bera fyrri, at nógvir av hesum monnum tóku støðu ímóti okkum sum føroyskt var, tí hvør er grammari at spýggja henda mót-

viljan niður í hesar óroyndu menninar, enn føroyingar sjálvir, enn okkara mótstöðumenn her heima?«

»Eg haldi eisini,« sigur Dánjal bóndi, »at Løgtingið hevur roynt eftir foriminum. Vit hava bót væl um búnaðarlóggávuina og fingið eitt sindur av pengum tilvega at arbeiða við. Onkur er firtin yvir, at vit tóku ikki fiskiskapin fyrst at arbeiða við, men tað vóru jú umboðsmenn fyrri fiskiskapin, ið skorðaðu jarðarlógirnar íggjøgnum. Tað skuldu tí ikki verið fiskimenn og handilsmenn, sum nú siga lögtingið illt fyrri hetta, men heldur bøndur, tí teir vildu onga broyting hava.«

Summir av hinum fundarmonnum høvdu eisini orðið og hildu við Sámal Jóhan og Dánjal bónda. At broyta stevniskrána dámdi ongum.

Nú kemur Tormaður við trumfinum, hann hevur goymt sær til síðst: »Vita tit, at um stevnuskráin verður ikki broytt, skráednar flokkurin? Ein nýggjur flokkur verður gjordur beinan vegin.« Hann sigur teimum nú frá hvat, ið er í gerð, og at tað er Bakka-Hanus stjóri, sum er íspinnarin. Og tað verður ivaleyst hann, sum verður formaður fyrri tí nýggja flokkinum. — Nú er tað, vit har í Havn halda, tað er klókari at fáa samráðingar við hesar menn og heldur ganga teimum eitt sindur á móti, enn at lata kløvning koma í.«

Tað verður togn, allir sita svinnir og grunda. Roykbólkarnir, menn blása frá sær, verða stórri og stórri, og hendur rubba fastari um pípuheysarnar.

Nú spyr Sámal Jóhan: »Hoyrði mitt oyra rætt, var Bakka-Hanus fyrirsprákarin?«

»Ja.«

»Ikki hugsi eg, tann maðurin hevur verið í okkara flokki; men fyrri tað kann hann gera stórt ógagn, fer hann nú at skapa sær ein nýggjan flokk...«

Dánjal bóndi sigur brúnasiður: »Hetta, at ein handilsetjóri fer

Av lögtingi

So segði hann maðurin: lögloð er. Tað er næstan sum hjá Børson. Hin umvenda verðin. Hann situr nú við buktini og baðum endunum — og kreyst tað, at eitt sindur skal táfást í aftrat, ja so er onkur at taka um endan, ein Ida Olsen ella onkur annar — hvør veit, nú er bara at spæla, nú er lag á mánni.

— Júmen, tað gongur væl — vilt oja formannin, vassina — tað er so við.

Og vitt oja moyra atrat — vitt oja ojsene haskúlan — við húð og har — ja serliga har. Hann er roynur føroyskur skúli — og ja, og nú teka vitt allan skúlan.

Sámal er formætur — lögtingsformætur. Ájú, mangt er forborgið — tað segði omma mín. Hon segði ojsene so mangt — ájú.

Ja, vitt oja so mangt. Vitt oja nú lögtingsformannin — tað er so við.

Sámal er formætur. Hann er trúgvur, vælsinna, Sámal er ikki sum at syfta ójn vott. Hann situr á formannspallinum, og hann situr so hær.

Sámal — jú, skæl og siga tær, hann er bæra tryggur at hæva. Hann situr har, sum hann situr — og spyr tú hann hvi — ja, so situr hann bæra hær. Hann loypur ikki framveð — hann situr bæra hær. — Humm, humm!

Og nú hevur flokkur okkara — okkara flokkur — hann er flokkur okkara. Tað er sjálfstýrisflokkurin — hann situr nú við formanninum í Løgtinginum.

Tað er stórhendin í føroyskum politikki. Sjálfstýrisflokkurin hann situr nú aftur við formanni tingins — hann situr á formannspallinum, halvi flokkurin.

Og tað lagna er tað, at hann er ikki stórsti flokkur á tingi — hann er ikki stórur í vævi — hann, flokkur okkara, hann reypar sær heldur ikki æv tí, o minni enn sum so, men trúgvur, tað er hann, flokkur okkara. Hann verður nevndur finni flokkur, finur er hann, tað er hann, ojsene hann Sámal, ájú vassina, hann er so finur, so finur.

Okkara flokkur, hann er finur — hann er ikki stórur, noj tað er hann ikki.

Men hann er sjálfstýrisflokkurin — tað kann so ongin teka frá honum.

Børson segði, at tað bær til. Og so hildu vitt tað, at tað vóru raðint góð — og lukka, tað bær til. Tað bær væl til — nú oja vitt hann, vitt, sum ikki eru so stórir í vævi, okkara flokkur, ja, ikki so stórir júst, heldur litt. Men tó, hann ójr nú formannin í tinginum. Tað er so við.

Men lukka, tað er so mennt, sum sum er forborgið. Spyr bæra Børson.

Men nú ber til — nú ber til — ojsene hja okkara flokki at spæla flokkur — ja, vitt hæva formannin í tað — okkara flokkur, sum bert hevur verið kallaður litti flokkur, hann er nú formansflokkur, og javnaðarflokkurin, hann sum breggjast sær æv øllum, hann ójur ikki formannin, tí tað oja vitt — vitt oja Sámal.

Og Sámal er drúgvur — hann er Sámal okkara. mi

Gevioð
føroyskar
BARNABOKUR!